

พระราชบัญญัติ

อกรรการบาลัตว์

พุทธศักราช ๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗)

ไว้ที่ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มกราคม ๒๔๘๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุง
กฎหมายว่าด้วยอากรการฆ่าสัตว์เสียใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
อากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะฆ่าโค กระบือ
และสุกร ตามหัวเมือง ร.ศ. ๑๑๕ พระราชบัญญัติควบคุม
การฆ่า ขา ย โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร พุทธ
ศักราช ๒๔๔๑ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น
ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร

"พนักงานเจ้าหน้าที่" ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็น
เทศบาลแล้ว หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะเทศมนตรีแต่งตั้ง

๕ มกราคม ๒๕๔๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๓

ส่วนในท้องถิ่นที่มิใช่ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่า
บุคคลซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง และกรรมการอำเภอ

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ และ
สุกร ที่มิใช่สัตว์ป่า

“ซากสัตว์” หมายความว่า ตัวสัตว์ที่ตายแล้ว หรือ
ส่วนต่างๆ ของตัวสัตว์ที่ตาย เช่น เนื้อ หนัง กระดูก เป็นต้น

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ฆ่าสัตว์ที่รัฐบาล
หรือเทศบาลจัดตั้งขึ้น หรือสถานที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียค่าธรรมเนียมในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ผู้ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์จะต้องฆ่าสัตว์นั้นใน
โรงฆ่าสัตว์ และในวันพระบวไ้ในใบอนุญาต

ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนานั้น จะทำนอก
โรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้
พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย

ตอน ๓ เดิม ๒๒ ราชกฤษฎีกา ๕ มกราคม ๒๔๘๘

มาตรา ๗ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์ที่จะต้องมีตัวรูปพรรณ
ตามกฎหมาย ให้ทำคำขอตามแบบพิมพ์^๔ยื่นต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่พร้อมตัวรูปพรรณ และถ่านงานเจ้าหน้าที่
เห็นสมควรจะให้นำสัตว์นั้นมาด้วยก็ได้

มาตรา ๘ เมื่อได้ฆ่าสัตว์และรับเหลืงซากสัตว์แล้ว
ถ้าปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสวแพทย์ว่า ซากสัตว์มี
โรคไม่สมควรเป็นอาหารสำหรับบุคคลบริโภค ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือสวแพทย์มีอำนาจทำลายซากสัตว์ทั้งตัว หรือ
เฉพาะส่วนที่มีโรคเสียได้

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าเพื่อขายซึ่งซากสัตว์ทั้งตัว
ครึ่งตัว หรือชิ้นๆ ที่ขึ้นทะเบียนไม่มีใบอนุญาตกำกับ

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายซากสัตว์ซึ่งรู้ว่าเป็น
ซากของสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับเรื่องตัวสัตว์ที่ฆ่า โท กระบือ ตัวละไม่เกินหนึ่งร้อย
บาท สุกร แพะ แกะ ตัวละไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

๕ มกราคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๓

มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หลวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

ตอนที่ ๑ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มกราคม ๒๔๙๘

บัญชีอัตราอากรการฆ่าสัตว์ท้ายพระราชบัญญัติ

(ก) สำหรับตำบลที่มีเขตติดต่อกับต่างประเทศ

๑. ไก่	ตัวละ ๒ บาท
๒. กระบือ	ตัวละ ๕ บาท
๓. สุกร	ตัวละ ๓ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑ บาท
๔. แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๑ บาท

(ข) สำหรับท้องที่อื่นนอกจากที่ระบุใน (ก)

๑. ไก่	ตัวละ ๖ บาท
๒. กระบือ	ตัวละ ๑๐ บาท
๓. สุกร	ตัวละ ๕ บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๓ บาท
๔. แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๒ บาท